

[Damsgaard.]

Jeg kan på mit partis vegne anbefale også dette lovforslag til vedtagelse.

Hans Hansen (Baago): De to lovforslag om ophævelse af guld Klausulen, lovforslaget om konnossementer og lovforslaget om ændringer i søloven, kan jeg på mit partis vegne tilsiqe støtte.

Det er, som forholdene har udviklet sig, i høj grad rimeligt og naturligt, at vi i Danmark tager den samme stilling, som er taget af de øvrige lande, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslagene, og opbæver guld Klausulen.

Med hensyn til lovforslaget om ændringer i loven om skibes registrering vil jeg for det første rent personligt siqe tak til ministeren for den ordning, som nu er foreslået. Siden 1892 og forøvrigt også før den tid har toldvæsenet under ledelse af skibsregistreringskontoret i København været registreringen af skibe, både og fartøjer, herunder også førelsen af fartøjsfortegnelsen m. v., og såvidt mig bekendt har denne ordning været til alles tilfredshed. Så kom ændringerne i 1927, hvorved det nyoprettede skibstilsyn pludselig blev sat til at være leder af registreringen af mindre både og fartøjer og også til at føre den anordnede fartøjsfortegnelse. Denne ordning medførte, at toldvæsenet på een gang blev underkastet to forskellige myndigheder. Det havde skibsregistreringskontoret i København som overordnet med hensyn til skibe over 20 t og skibstilsynet som overordnet med hensyn til mindre både og fartøjer. Denne ordning afstedkom meget arbejde og en utrolig mængde omsvøb, skabte en forvirring uden lige og et papir- og portospild udover alle grænser, samtidig med at den skabte en ulyst hos toldvæsenet til at arbejde med denne sag, eftersom skibstilsynet var noget helt nyt på dette område. Jeg skal ikke fordybe mig i dette meget uheldige forhold, men det fremgår jo klart af bemærkningerne til lovforslaget, at ordningen var så umulig, at man var nødt til at ændre den, hvilket skete ved bekendtgørelsen af 4. december 1933.

Vi har siden 1933 arbejdet på grundlag af denne bekendtgørelse, men den helt rationelle løsning af spørgsmålet får vi først nu efter det af den højtærede minister stillede forslag, hvorefter det bliver skibsregistreringskontoret i København, der alene er den overordnede myndighed i alle sager, der vedrører skibes registrering, såvel de større skibe over 20 t som de mindre

både og fartøjer. Jeg kan siqe på mit partis og egne vegne, at vi med glæde vil arbejde med på gennemførelsen af det forelagte lovforslag.

Må jeg tilsidst føje til, at bestemmelserne om den mere moderne form for at føre skibsregister og opbevare fotostatistiske kopier af dokumenter i chartekker i brandsikre rum o. s. v. altsammen er noget, der ligger på linie med det, man har indført for den almindelige tinglysning af rettigheder over fast ejendom. Det er forbedringer og rationaliseringer, som vi hilser med glæde.

Hvad angår det sidste punkt, om påmærkning af fartøjer, kan jeg ikke se andet end, at sådan som forholdene har udviklet sig, også for fiskeriet, kan det ikke være urimeligt at lade fiskerierhvervet selv bære udgifterne ved fartøjernes påmærkning, så at staten ikke længere skal bære denne udgift ved fartøjernes påmærkning første gang.

A. C. Normann: Jeg kan også på mit partis vegne tilsige vor medvirken til en hurtig gennemførelse af de to af de tre lovforslag, der her er til behandling, nemlig lovforslaget om ændringer i søloven og forslaget om ændring i loven om gennemførelse af den internationale konvention om konnossementer. Den begrundelse for disse ændringer, som den højtærede minister og de ærede ordførere har fremsat, forekommer vist de fleste at være ret selvfølgelig.

Jeg vil anbefale, at man lader det tredje lovforslag, om skibes registrering, komme til en kort udvalgsbehandling i det udvalg, der arbejder med de andre skibslovforslag, dels med henblik på bestemmelsen om overflytningen af fartøjsfortegnelsen, dels for at udvalget kan få en nærmere begrundelse af bestemmelsen om, at statskassen ikke længere skal afholde udgifterne ved den første påmærkning af de mindre skibe.

Niels Pedersen: I lovforslaget om ændringer i søloven foreslås, at redernes ansvar for visse fordringer som følge af sammenstød ikke som tidligere skal beregnes efter guldværdien, og i forslaget om ændring i lov om gennemførelse af den internationale konvention om konnossementer foreslås, at der heller ikke her længere skal regnes med guldværdien. Da andre lande har indført denne ændring, og flere følger efter, er det også rimeligt, at vi foretager den, for vi skal jo ikke stille vor skibsfart dårligere end andre nationers, og da det desværre efterhånden er så vanskeligt at